

Tweede Kamer

DER STATEN-GENERAAL

Herdenking aanslag Turkije, 30 juni 2016

Door de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, Khadija Arib

Aan de orde is de herdenking van de aanslag in Turkije, in de avond van 28 juni 2016. Ik wil de ambassadeur van Turkije en de minister-president van harte welkom heten. Ik verzoek iedereen in de zaal en op de publieke tribune om, voor zover dat mogelijk is, te gaan staan.

Afgelopen dinsdag werd de wereld opgeschrikt door de aanslag op vliegveld Atatürk in Istanbul – één van de drukste luchthavens ter wereld. Op dat moment stonden er honderden mensen in de rij, te wachten totdat zij door de beveiligingspoortjes mochten. Drie mannen openden het vuur en lieten bommen afgaan. Het aantal doden is inmiddels opgelopen tot 42; ruim 240 mensen raakten gewond.

Opnieuw een aanslag, opnieuw veel doden. Op een plek die voor veel Turkse Nederlanders méér dan een start- of eindpunt, méér dan een verzameling koffers is. Voor veel van hen heeft een vliegveld een emotionele betekenis. Het is de plek waar kinderen hun opa en oma uitzwaaien, waar geliefden elkaar weer in de armen sluiten. Op 28 juni heeft vliegveld Atatürk, net als Zaventem niet lang daarvoor, die onschuld verloren. Door een laffe, laffe daad zijn ons veel mooie herinneringen ontnomen.

Het is nog niet zo lang geleden dat wij hebben stilgestaan bij de aanslagen in Brussel en Parijs. Ook toen circuleerden er tijdens en net na de aanslagen berichten op internet of in sociale media. Ooggetuigenverklaringen van de slachtoffers zélf, in doodsangst, en van hun familie en geliefden, die, tussen hoop en vrees, wanhopig zochten naar contact. Ook toen stonden de kranten dagenlang vol met foto's van afgezette straten en ambulances, de slachtoffers verspreid over het asfalt. Soms onder een wit laken, soms duidelijk herkenbaar. Ook toen moesten mensen leren leven met de pijn van het gemis van ouders, kinderen, geliefden, burens of collega's. En ook toen opende ik de plenaire Kamervergadering met de woorden dat Nederland is opgeschrikt en geschokt door de afschuwelijke aanslagen.

Die herhaling verandert niets aan de betekenis van wat we toen voelden, en van wat we vandaag voelen. De schok wordt er niet minder op – eerder het tegenovergestelde. Het kruipt onder je huid, de gedachte dat je nergens, in geen enkele publieke ruimte, waar ook ter wereld, écht veilig bent. Het lijkt soms alsof die dreiging, alsof extremisme, terreur en geweld onderdeel zijn geworden van onze werkelijkheid, maar wij zullen er altijd tegen blijven strijden. Wij zullen blijven herhalen, met woorden, hoe het ons raakt. Wij blijven vasthouden aan de overtuiging dat je elkaar vindt en bestrijdt in het debat, in een open en respectvolle dialoog. Dat is de kern van onze parlementaire democratie.

Nederland en Turkije hebben een nauwe band. Jaarlijks bezoeken ruim één miljoen Nederlandse toeristen Turkije, en in Nederland wonen honderdduizenden mensen van Turkse afkomst. Voor hen zijn deze dagen dagen van onzekerheid en verdriet. Wij voelen mee met hen en met Turkije, zeker omdat het niet de eerste keer is dat zij te maken hebben met geweld. Ik wens de Turkse samenleving en vooral de slachtoffers en nabestaanden veel sterkte toe in deze moeilijke tijd. Namens de Tweede Kamer heb ik een bericht van medeleven gestuurd naar de Voorzitter van het Turkse parlement.